

ellevte Time, som man har sagt, den Contract, som man har afflutet, var gaaet istykker. Iag at Forsningsveirerne ikke vare blevne solgte, Iag troer jeg, at jeg idag ikke var sluppen bedre eller ikke engang Iag godt. Altsaa, det Ansvaer, som er forbundet med at gennemføre Loven, har Rigsdagen anmodet Regjeringen om at paatage sig, og Regjeringen har efter bedste Skjon fort denne Forretning tilende. Regjeringen har ganske vist gjort Regning paa en billig Bedømmelse, og den vil — derom er jeg overbevist — ogsaa blive den tildeel, jeg troer, den allerede i dette Dieblif er bleven Regjeringen tildeel i den offentlige Mening, thi det er almindelig erkjendt, at den Handel, der er afflutet, er fordeelagtig for begge Parter. Jeg troer ogsaa, at det, at afflutte en Handel, som kun var fordeelagtig for den ene Part, kunde ikke være Meningen. Det har da vistnok ogsaa været Rigsdagens Mening, at det, at København, som Landets Hovedstad, faaer Leilighed til at udbille sig paa en hensigtsmæssig Maade, er i hele Landets Interesse, og sæt, at Regjeringen paa hele Statens Vegne havde været noget for liberal overfor Communen, at den f. Ex. havde opgivet nogle Renter og opgivet visse Beløb, den kunde have faaet, Iag kan man dog sige, at det var et liberalt, fornuftigt og orhøiet Standpunkt at stille sig paa, og et saadant bør Regjeringen indtage. Her gjaldt det ikke om at drive den yderste Skilling ud af denne Sag. Men, som jeg bemærkede, Regjeringen er ikke vegen tilbage for det Ansvaer, der var forbundet med denne Handling. Spørgsmaalet er imidlertid dette: Er der Noget, som gjør Nedsættelsen af et Udvalg nødvendigt eller meget ønskeligt? De Oplysninger, som ikke foreslages, have ingensinde været nægtede, og ei heller har Regjeringen den allermindste Tilbøielighed til at holde nogen Oplysning tilbage; men der var paa den anden Side ikke nogen Grund til at udgive en tyk Bog om Alt, hvad der var skeet i denne Sag, og om Alt, hvad der kunde interessere det ene eller det andet Medlem. Der foreslages en Masse Oplysninger, der selvfølgelig ere fuldstændigt til Raadighed; de have været til Raadighed for Finantsudvalget og ere na-

turligvis ogsaa til Raadighed for det særlige Udvalg, der er foreslaaet; men for dertjemmest at undersøge denne Sag er det ikke nødvendigt, at der nedsættes et særligt Udvalg. Men naar jeg allerede var paa det Nene med ikke at ville modrette mig Nedsættelsen af et Udvalg, forinden jeg mødte her i Salen idag, maa jeg tilstaae, at det der er fremkommet idag, næsten lader mig ønske Nedsættelsen af et Udvalg; thi naar Medlemmer saaledes som den ærede Forslagsstiller er det ere Iag ubekjendte med væsentlige Facta, der staae i Berøring med dette Spørgsmaal, naar det ærede Medlem, som er en naturlig Raadgiver for forskjellige Bedkommende, der ere interesserede i denne Sag, endnu fremdeles stiller sig paa Mindretallets Standpunkt, Iag kan man ikke undres over den fuldstændige Begrebsforvirring, der er tilstede i denne Sag, og som paa en Iag skræppende Maade har gjort sig gjældende i hans Foredrag idag. Jeg vil imidlertid opgive at imødegaae hele Foredraget. Jeg tilstaaer, at jeg iagteverfor denne Sag har tagttaget en vis Forsigtighed; jeg har været meget forsigtig ved ethvert Strid, jeg har gjort ved Gjenemførelsen af Loven, hvad Ophævelsen af Demarcationstvæng angik, og jeg troer ligeledes at kunde iagttage Forsigtighed i Udtaleser med Hensyn til Forhold, der i Tiden ville kunne komme til at væve for Domstolene, og som berøre private Interesser, og med Hensyn til hvilke jeg ikke tør bevæge mig med den samme Frihed som det ærede Medlem, der ikke har noget Ansvaer af den Natur. Jeg skal altsaa forbeholde mig med Hensyn til Meget af, hvad der er blevet bevort i Foredraget, at gaae nærmere ind derpaa ved den Behandling. Dog troer jeg allerede nu at kunde ikke ganske lade det høie Thing være under Indtrykket af hans veltalende, men heldigvis ikke paa noget agtige Dygtigheder begrundede Foredrag. Jeg skal begynde med hans Slutningsyttring, som maafler nærmest er i Grundring, og som ogsaa har foranlediget en anden æret Taler til at tage Ordet, den nemlig, der omhandler den Værdiforhøielse, der er tilstaaet de paaagjældende Giendomme, med Hensyn til Erhvervelsen af Byggefriheden, og den